

Předspomnjenje.

Zejlerjowe basniske pospytki (prěni z l. 1824), z wjetša hišće nječišćane, su so zakhowane w rukopisnej „Serbskej Nowinje“, wot Lipsčanskich serbskich studentow w kónc lěta 1826 založenej, do kotrejež naš studowacy basnik pilnje zapisowaše. A tež hišće pozdžišo, jako bě so w l. 1829 do domowiny wrócił, je H. Zejler swěru swoje basnje do Lipska słał, přede wšěm, zo by přez to svojich młódšich krajanow k džělawosći zahorjał. — Wotpiski basni z Lipsčanskeje Serbskeje Nowiny wobsahuje zběrka njeboh fararja Krügarja z Poršic, Zejlerjoweho přecela ze studentskich lět. Najprěniša čišćana baseń je drje přispěw sakskeho kraleja Antonej poswjećeny: „Witamy, z wutrobu witamy“ z 19. okt. 1827 a druha žalobny spěw na smjerc towarša Rachlowca ze Zahorja z 23. febr. 1828. Potom sym spěwaj: „Sym Serbow serbske holičo“ a „Ze zady hunow w zahrodže“ na lećacym łopjenje wokoło lěta 1830 čišćanym namakał. Pozdžišo je jich hišće hromadka w Jordanowej Jutničcy, Tydžeńskich Nowinach, Łužičanu a Časopisu Mačicy Serbskeje wozjewjena. — Pěsnje a basnje tuteje přenjejeje peridy njejsym dale po woprijeću džělił, ale jeno po času zrydowane do dweju wotdžělow stajił, za tym hač su w nowočasných abo staročasných metrach basnjene. Wšě spěwy, při kotrychž ničo druhe přispomnjene njeje, su tu přeni króc pak z Lipsčanskeje Serbskeje Nowiny, pak (a to nimale wšě z lět 1830—1842) ze zawostajených basnikowych rukopisow wočišćane. Podał sym tu wšitke tež snadniše młodostne wutwory, zo by widžec było, kak je so basniski duch našeho H. Zejlerja po času přeco bóle předobyl a wudokonjał.

Redaktor.